

Obrovský dojem vo mne zanechali práve tamojší ľudia. Turecko máme zafixované ako krajinu, čo nás v minulosti utláčala, krajinu teroristov a násilia. A viete vy čo? Ľudia, s ktorými som mala možnosť stretnúť sa, môj názor zmenili o stoosemdesiat stupňov. O Slovákoch sa hovorí, že sú pohostinní. Možno. No Turci sú stokrát takí vľúdni, priateľskí, milí. Usmievajú sa na vás, aj keď vidia, že ste cudzinec. Nezazerajú. Samozrejme, aj tu by sme našli výnimky potvrdzujúce pravidlo. Spoznali sme množstvo nových ľudí, ktorých mená sme si síce aj tak nezapamätali, lebo zneli skôr ako jazykolamy než pomenovania osôb. Vznikli nové priateľstvá. No hlavne sme zažili kopy zážitkov, ktoré sme si priniesli domov v našich spomienkach alebo skôr v pamäti fotoaparátu. A ak ste si mysleli, že Turecko, krajina + 40 stupňov, tak ste sa mýlili. Rovnako ako aj my :). Sukne a šortky z našich kufrov v Turecku nemali možnosť uzrieť svetlo sveta, zato naše bundy s nami boli celý týždeň. A ten moment, keď sme vystúpili na benzínke v Bratislave, obrátili tváre k slnku a spokojne sa usmiali, cítiac spokojnosť a teplo, bol neopakovateľný. Nevedno či preto, že nás hriala láska k domovu alebo preto, že na Slovensku bolo teplejšie, ale boli sme spokojné a šťastné po prežitom týždni v cudzej krajine. Čo dodať na koniec? Asi len toľko, že sme rady za túto príležitosť, ktorá sa nám naskytla a že prajeme všetkým, aby mali aj oni mali možnosť vycestovať do cudziny, lebo je to kopa skúseností a

zážitkov, ktoré si odtiaľ prinášate a uchováte si ich po celý život, nevediac či nebudú pre vás ešte niekedy v živote potrebné. V neposlednom rade sa musíme poďakovať aj pani profesorke Pilarčíkovej, ktorá nám dala takúto jedinečnú možnosť vidieť kus sveta :) Keď sa teda povie Turecko... spomenieme si na tureckú kávu... turecké kúpele... turecké

záchody...turecký klinček... turecký med... tureckí priatelia....spomienky z Turecka.

Autor:

Lucia Benušová